

[Albertsen]

tegnede som formand en lang række breve og korrespondance. Ethvert ønske om at offentliggøre og meddele til finansudvalgets medlemmer er efterkommet. Alligevel føler hr. Gammelgaard sig tvunget til at sige, at denne sag absolut skal diskuteres her, og det fremstilles på en måde, som om arbejdsgangen og arbejdsmetodikken i denne sag har været forkert eller belastet. Dette er meget beklageligt. Jeg havde forventet så megen åbenhed og redelighed fra hr. Gammelgaards side, at det heroppefra var blevet bekræftet, at sådan er forholdene.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Til finansudvalgets formand vil jeg gerne sige, at han har fuldstændig ret, og jeg kan helt tilslutte mig den opfattelse af arbejdet i finansudvalget, som formanden har givet udtryk for. Vi har fået materialet, som vi har ønsket, og der kan ikke sættes spørgsmålstegn ved sagsbehandlingen i finansudvalget. Men det er heller ikke det, sagen drejer sig om for det konservative folkeparti. Det, sagen drejer sig om, er, at vi har ønsket en offentlig debat om licitationsreglernes overholdelse ved statslige byggerier. Det er det, det drejer sig om for os.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg bliver mere og mere betænkelig ved de indlæg, der kommer fra hr. Gammelgaard, og nu det sidste vil jeg gerne have justitsministeren til at bekræfte eller afkræfte: er licitationsreglerne ikke overholdt? For det var den sidste påstand fra hr. Gammelgaards side. Det er en meget alvorlig beskyldning, som, hvis den er sand, må medføre en mistillidsdagsorden til justitsministeren.

Jeg kan ikke se, at der er fremsat nogen mistillidsdagsorden, men jeg vil gerne spørge justitsministeren, om det er en korrekt beskyldning, at licitationsreglerne ikke er overholdt.

Med det samme vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det også er beklageligt, at hr. Gammelgaard sammenligner den tidligere sag om licitationer fra 1955 med denne sag. Den tidligere sag var jo afgørelsen af en licitation, og det var ønsket om for fremtiden at

få nye licitationsregler, altså i høj grad en principiel sag. Dette er en konkret sag, hvor man benytter folketingsretten efter min opfattelse på en forkert måde. Sagen i 1955 tog udgangspunkt i en konkret sag i Slagelse, men det var først og fremmest en principiel debat. Det burde hr. Gammelgaard have oplyst, så vi ikke tror, at dette er en gentagelse af en tidligere sag.

Må jeg også spørge hr. Gammelgaard: er de spørgsmål, som hr. Gammelgaard nu ønsker oplyst gennem folketingsretten, stillet i finansudvalget? Ellers tror jeg nok, vi må konstatere, at hr. Gammelgaard ikke rigtig har brugt finansudvalget på den måde, vi andre må forvente at et finansudvalgsmedlem, hvis han er utilfreds med en sag, bruger det »embede« på, han har fået af folketingsretten.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Den forespørgselsdebat, som fandt sted i 1955, drejede sig om et kooperativt selskab. Det drejede sig om, at man fra forespørgerne ønskede at sikre, at der ville ske en ligestilling af, skal vi sige almindelige private firmaer og kooperative selskaber ved offentlige licitationer. Derfor er den i sin natur helt i overensstemmelse og lige med den sag, vi her diskuterer: af principiel karakter.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Den minister, som forespørgslen i sin tid blev rettet til, var Jens Otto Krag. »Jeg kan være enig i«, udtaler ministeren, »at den gældende licitationsordning ikke er tilfredsstillende, og at den derfor må ændres. Det er det, der nu er fremsat lovforslag om, et forslag, der som sagt vil komme til behandling under næste sag på dagsordenen.« Og så fortsætter man med, at man har taget, som jeg oplyste heroppefra – det kan jo ikke hjælpe, at hr. Gammelgaard prøver at lave om på, hvad jeg sagde – udgangspunkt i en konkret sag, men det, det drejede sig om, var først og fremmest en principiel sag. Dette svar anså ordføreren for en passende afslutning på debatten.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):